

Kampeerweek Camping De Groene Valk Zeegse(Dr.)

Van 12 mei tot 25 mei 2021

***Kamperen met een groep leden van de NAKC
Normaal gesproken maak je dan wel wat mee
Maar op deze week rustte niet veel zegen
Door kou en meer dan voldoende regen
Ook door corona konden we minder doen
Sommigen deden spelletjes om de poen
Er werd gefietst en gewandeld en petit comité
Heel spannend, de een reed vaak met de ander mee
Met fietscomputers en knooppunten als hulp
Reden we sommige paden nog verder tot pulp
En sommige spreekwoorden hebben iets waars
Deze week ging eigenlijk uit als een kaars***

Zo kort na de week in Bostel verzamelde zich vanaf 11 mei een groep van bijna 20 leden en adspirant-leden op de camping van onze secretaris André in Zeegse. Met het doel dit deel van Drenthe eens goed te verkennen. Dat het deze periode niet helemaal lukte mogen we toch wel toeschrijven aan de weersomstandigheden. Door de band genomen was het (te) koud met behoorlijk wat regenval op momenten dat ons dat niet echt goed uitkwam. Gaan we fietsen of wandelen, wat zullen we aantrekken, moet de paraplu wel of niet mee, kunnen we een terrasje pikken?

Het begon wel heel feestelijk omdat ondergetekende op 11 mei jarig was en op 12 mei de groep bij de borrel van vijf uur trakteerde op gebak wat hij had besteld bij een van de lokale bakkers. Op het moment dat ik mijn hielen lichtte om de traktaties in Haren op te halen grepen Henk en Nelly hun kans om de luifel van mijn caravan te voorzien van vlaggetjes. Een hartstikke leuke verrassing dus toen ik terugkwam met mijn inkopen. Het werd zowaar een echt feestje waarbij ik enthousiast werd toegezongen door de groep.

Henk nam op enig moment de leiding om met name de adspirantleden welkom te heten en de plannen en ideeën voor de komende dagen uiteen te zetten. Met als bijkomende verrassing voor ieder een draagtasje met wat cadeautjes welke door een aantal sponsors ter beschikking was gesteld. Ook kregen we een uitgebreid programma van voorgestelde fietstochten en een paar leuke puzzels welke we

al dan niet konden invullen. Van André ontving iedere deelnemer een uitgebreide set informatie over alle toeristische mogelijkheden van de omgeving en dat zag er veelbelovend uit.

In het verleden was er een roulerende taakverdeling voor het koffie-uurtje 's ochtends en de borrel aan het eind van de dag en Henk kweet zich nauwgezet van zijn taak door de betreffende leefregels integraal voor te lezen. Maar wel onder luid protest en commentaar en met de nodige interrupties van enkele anderen, want door corona werd daar vorig jaar behoorlijk van afgeweken. Henk ging echter onverdroten door met zijn verhaal om aan het eind daarvan met een brede grijns te bevestigen dat de betreffende regels inderdaad niet zouden gelden en we het in verband met corona helemaal anders gingen doen. En in die nieuwe afspraken kon een ieder zich vinden. Wat inhoudt: verzamelen om 10 uur en zelf koffie meenemen, al of net met een verantwoorde snack en 's middags om 5 uur de gezamenlijke borrel met zelf meegebrachte drankjes en hapjes.

Dat meenemen van een eigen versnapering kunnen we vergeten als Frank komt. Dan is het altijd een beetje feest en kunnen we genieten van zijn ambachtelijk gemaakt gebak wat dus ook deze keer weer gebeurde. En ook mooi getimed door een paar dagen later te komen zodat hij mij op de dag na mijn verjaardag niet in de wielen reed 😊.

Voor Stans begon deze vakantie wel heel vervelend, ze stapte op een wat ongelukkige manier uit haar camper en blesseerde zich daarmee zodanig dat ze de vakantie heeft afgebroken en zaterdag weer naar huis vertrok.

Het voert te ver om van iedere fietstocht, wandeltocht of dagtripje een verslagje te maken omdat ervoor werd gekozen om net als vorig jaar in verband met corona in kleine groepjes de verschillende activiteiten te ondernemen. Ik beperk me dus tot gebeurtenissen of indrukken welke hopelijk het vermelden waard zijn. Zoals de natuur, rust en stilte in dit gebied. Een regelrechte verademing vergeleken met het stadsleven van velen van ons. Jammer dat we door zowel corona als het weer niet alle mogelijkheden hebben kunnen uitbuiten. Vermeldingswaardig is dat een groep de stad Groningen bezocht en een rondleiding kreeg van een van de leden die haar jeugd in deze stad heeft doorgebracht. Ze bracht ons naar de Prinsentuin, een juweeltje verscholen achter de Martinuskerk. Een andere groep bezocht het herinneringscentrum Westerbork in Hooghalen.

Het was goed te horen en te zien dat de nieuwkomers heel snel aansluiting vonden bij de andere leden van het gezelschap en het telkens wisselen van samenstelling van de fiets- en wandelgroepjes de onderlinge kennismaking vlot deed verlopen. Na een paar dagen had iedereen haar of zijn draai wel gevonden.

In deze omgeving stikt het van de ooievaarsnesten. Tijdens een van de fietstochten werd deze vogel bij gebrek aan kennis over de echte Latijnse naam door een niet nader te noemen persoon aangeduid als *prenatalis vulgaris* aan welke naam men wel even moest wennen 😊😊.

Een van de deelnemers had een wiele**waal** gehoord, een knalgele vogel die je zelden ziet maar waar wel een wonderlijk lied aan is gewijd met als refrein: *dudeljoho klinkt zijn lied, dudeljoho klinkt zijn lied, dudeljoho en anders niet*. Hoe iemand dit heeft kunnen verzinnen is mij een raadsel want ik herken deze woorden niet als ik de vogel zelf hoor. Nog uitzonderlijker moet de roep van de wiele**maas** zijn waarvan zelfs het geluid nog niemand heeft waargenomen. Een uitdaging dus voor de echte ornithologen onder ons om maar niet te spreken van de wieler**rijn**, wiele**lek** en vele anderen 😊.

Zoals al is gezegd, in de loop van de tweede week vertrokken geleidelijk aan steeds meer mensen wat voornamelijk was terug te voeren op het “bedenkelijke” weer. Ook ondergetekende is donderdag vertrokken om Pinksteren samen met zijn kat Quark lekker thuis bij de “warme kachel” door te brengen.

Dit verslag zal dan ook gecompliceerd worden door Marjo.

Een deel van de deelnemers bleef tot na de Pinksteren. Twee aspirantleden sloten kort voor Pinksteren aan. Op vrijdag werd een wandeling langs het Oudemolensediep gemaakt. Op sommige paden was behoorlijk wat modder en drassige plekken met veel water. Tot onze verrassing kwamen we langs een kudde schapen die de hei kaal at. Op zondag konden we buiten op het terras van het Witte Huis een diner gebruiken.

Ondanks de vele “druppels” bleef de stemming er bij de achterblijvers goed in.

Pieter en Marjo